

[Fisker.]

hævdet gentagne Gange, at man lægger forøgede Byrder paa Kommunerne, som selvfølgelig skal fordeles. Men hvem der faar de største Paalæg, og hvem der faar de mindste, kan det ærede Medlem regne ud, naar Loven er vedtaget, og Amtsraadene har praktiseret den og derefter Kommunerne. Først saa er der Grundlag dertil. Jeg maa derfor sige, at man kan ikke paa noget Sted besvare dette Spørgsmaal fuldkommen korrekt.

Hvad Grund, siger det ærede Medlem, er der til at opretholde den store Amtsbekskatning? Ja, hvis det ærede Medlem vil give mig Ret i, at mine Tal holder Stik, vil han ogsaa være klar over, at der er foregaaet en meget stor Nedsættelse i Amtsbekskatningen, og at vi nu i 1928 er nede paa antagelig 28—29 Mill. Kr. imod 47,4 paa Toppunktet. Det er dog en saa kolossal Nedsættelse, at jeg synes, det ærede Medlem burde tage Ordet „opretholde“ ud i denne Forbindelse. Her er ikke Spørgsmaal, siger det ærede Medlem, om det er Per eller Poul, der faar Skattelettelse, her er Spørgsmaal om Retfærdighed, idet mange Ejendomsbesiddere i Øjeblikket er ved at blive jaget fra Hus og Hjem paa Grund af de høje Skatter. Jeg tror nu ikke, det er Tilfældet. Jeg ved meget vel, at Skattebyrden kan være tyngende nok, men jeg tror, at naar mange i Øjeblikket maa kæmpe en fortvivlet Kamp for at bevare deres Hjem, for at blive der, hvor de er anbragt, er det de store Rentebyrder, som de har paadraget sig, der er Skyld deri, og det er dem, som ganske givet vil bevirke, at disse Mennesker, hvis man ikke fra anden Side kommer dem til Hjælp, bliver nødsaget til at gaa deres Vej. Det ærede Medlem kommer til at søge langt omkring for at finde Eksempler paa, at det er Skatten, som jager Folk fra Hus og Hjem, det er de andre Afgifter, som er langt de værste.

„Forslaget savner, siger Fisker, saglig Begrundelse.“ Ja, jeg siger, at det savner saglig Begrundelse. Naar Amtsskatten indtil 1924—25 ikke er steget saa stærkt som andre direkte Skatter, og naar Amtsskatten siden dette Aar er gaaet meget stærkt ned, siger jeg, at det savner saglig Begrundelse at komme med et Forslag, som tager denne Skat ud fremfor alle andre og skærer den ned. Det er, hvad jeg har at sige til det ærede Medlem. En principiel Diskussion her om Grundskyld kontra anden Beskatning, som det ærede Medlem synes at indlede, finder jeg ingen særlig Grund til at komme ind paa. Der ligger jo paa Tingets

Bord et andet Skatteforslag, der vil komme til Behandling i de nærmeste Dage, netop vedrørende disse Beskatningsforhold, og saa kan det ærede Medlem maaske faa sin Lyst styret til at tale om sin gamle Kæphest, nemlig Grundskyld eller Ikke-Grundskyld.

Fibiger: Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger i Anledning af det, der er sagt. Det ærede Medlem Hr. Fisker talte om, hvad jeg havde udtalt, og hvad den anden Ordfører for Partiet havde udtalt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det er mig, der har udtalt mig paa Partiets Vegne i denne Sag, og jeg har gjort det med Partiet bag mig. Det ærede Medlem Hr. Fisker siger, at han er glad ved, at vi er enige om, at man skal være varsom med at gaa over fra een Beskatningsform til en anden, og det er rigtigt, at det har jeg udtalt, men jeg har netop sagt, at i dette Forhold har Stigningen været saa stærk fra 1915 til 1920, at den ikke har nedfældet sig i Ejendomspriserne. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at den Stigning, der har været fra 1900 til 1920, vilde nedfælde sig i Ejendomspriserne og derved blive til en Kapitalforøring. Jeg maa sige, at netop den stærke Stigning, der er kommet fra 1915 til 1920, er gaaet saa hurtigt — og man har selvfølgelig regnet med, at det vilde falde igen —, at der ikke har været Tale om, at den paa nogen Maade er gaaet ind i Ejendomsprisen, saaledes at denne af den Grund skulde være forandret. Jeg synes ogsaa, at man med nogen Begrundelse kunde vente, at man fra Lovgivningsmagtens Side greb ind, saaledes at der virkelig kunde blive Forhold i det, og der ikke blev en saa stærk Forøgelse af Skattebyrden paa en enkelt Klasse Mennesker.

Det ærede Medlem Hr. Fisker talte om, at jo større Afgift der var paa Jorden, des lettere blev det at overtage den. Ja, det kan jo gaa saaledes, at Afgiften bliver saa stor, at de, der sidder med Jorden, bliver nødt til at gaa fra deres Ejendom, og det kan ogsaa være et Formaal, men jeg maa sige, at et saadant Formaal med Beskatningen ønsker jeg ikke, man skal komme ind paa. Jeg ved for øvrigt ikke, om der var saadan større Fordel ved, at det var nogle andre, der kom til at overtage Ejendommene, jeg tror, der vilde gaa meget i Stykker netop ved det.

Det ærede Medlem Hr. Fisker talte ogsaa om mit Krav om Nedsættelse af Ejendomsskyldværdien og spurgte, om der ogsaa, den Gang den steg, var Tale om, at man skulde gaa til en Ændring. Ja, det